

Виряджала мати сина під Крути до бою (стрілецька пісня)

Автор Невідомий

Виряджала мати сина
Під Крути до бою
Розчесала кучерики
Понад головою.

Іди, іди, мій синочку,
Та й не забаряйся
Як побореш вороженьків,
Додому вертайся.

Ждала, ждала мати сина,
Під Крути ходила
Та й шукала між трупами
Головоньку сина.

А як найшла між трупами
Головоньку сина,
Ридаючи колихала
Та й заголосила.

Сину рідний, Боже милий,
А я твоя мати
Сину рідний, сину милий,
Забили прокляті.

Інша версія

Виряджала мати сина під Крути до бою,
Розчесала кучерики понад головою.
Розчесала кучерики понад головою.

– Іди, іди, мій синочку, в бою не здавайся,
Як побореш вороженьків, додому вертайся.
Як побореш вороженьків, додому вертайся.

- Іду, іду, стара нене, вчиню твою волю,
А ти дома молись Богу, щоб вернувся з бою.
А ти дома молись Богу, щоб вернувся з бою.

Стара, стара мати під Крути ходила
Та й шукала між стрільцями найменшого сина.
Та й шукала між трупами найменшого сина.

А як знайшла між трупами головоньку сина,
Положила на коліна та й заголосила,
Положила на коліна та й заголосила:

- Люляй, люляй, мій синочку, а я твоя мати,
Боже милий, сину любий, вороже проклятий.
Боже милий, сину любий, вороже проклятий.